

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

duben 2024 / ročník XXXIV

Křestní roucho

LOMEC,
poutní místo
pro všechny
hledající

Haptický model
Závišova kříže

Obsah

Editorial	3
Velikonoce svátky jara?	4
Postní zamyšlení v katedrále vedly řeholnice	5
Křestní roucho – slavnostní šat křesťanů (I.)	6
„Pochod pro mozek“ v Č. Budějovicích	7
LOMEC – poutní místo pro všechny hledající, které samo hledá	8
KRC Petrklíč letos oslaví 15 let činnosti	10
Za císaře pána	11
Slovo života pro děti	12
Haptický model vyšebrodského Závišova kříže	14
Noc kostelů se blíží	15
Dopis Mons. Pavla Posáda seniorům	16
Senioři se opět setkali s panem biskupem Posádem	17
Nový program pro volný čas dobrovolníků a seniorů	17
Naše služba na Ukrajině po dvou letech války	18
WAKE UP festival po roce opět v Českých Budějovicích	19
Personalia	19
Pozvánka na FamilyFest 2024	20
Přečtěte si internetový čtvrtletník „Fermentum – Živá teologie“	20
VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...	21
Jsme lidé dobří? Máme srdce obří?	22
Duchovní obnovy o modlitbě na Hosíně	23
Tábor – Lásky Hrad 2024	24

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: MPRINT s.r.o., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů
a nezodpovídá za obsah inzerce.**

Uzávěrka příštího čísla je 10. 4. 2024

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Kostel Jména Panny Marie na Lomci; foto: Anežka Kupková

Foto: Robert Huneš

Předposlední čtvrtek postního období (21. března 2024) ve vodňanském kostele Narození Panny Marie: Svátost smíření společně oslavila asi stovka kajčníků z Vodňanska, Strakonicka, Prachaticka a dalších míst diecéze. Svátost udílelo sedm kněží v různých částech kostela za jemného podbarvení hudbou chrámové kapely mladých. Čekání. Naděje. Zkouška trpělivosti. Ostych. Odvaha. Je to venku! Úleva. Pokoj. Bylo to jiné. Nové. Úklid v duši. Sdílené obavy, poloviční obavy. Sdílená radost, dvojnásobná radost. Takové to bylo ve Vodňanech. Děkuje, Bože. Děkuje, obětaví kněží. Text a foto: Robert Huneš

Editorial

Symfonie modlitby v plném proudu

Jak je všeobecně známo, probíhá papežem Františkem vyhlášený Rok modlitby jako přípravná doba na Jubilejní rok 2025. Svátý otec si přeje, aby se rok 2024 stal velkou symfonií modlitby. Myslím, že je tato symfonie modlitby v naší diecézi v plném proudu.

Žijeme ve velikonoční době, která vrcholí slavností Seslání Ducha svatého. Jistě nám něco z našeho upřímného svatopostního úsilí zůstalo jako nový habitus ve velikonoční době. Možná nově objevená hloubka modlitby, kterou se vyjadřují naše srdce a naše duše (srov. Sk 4,32) a odhalují, co se skrývá v jejich hloubi. Třeba si dovolíte častěji duchovní odpočinek, životodárnou duchovní lázeň v naší úspěšné době. Mnozí z vás k tomu využíváte projekt s názvem „Čas ztišení“ a kvitujete, že vnímáte intenzivní sounáležitost, hmatatelné spojení s věřícími a duchovními napříč naší diecézí. Řada z vás absolvovala

nebo se přihlásila na víkendové duchovní obnovy v cyklu „Znovu zakusit modlitbu“, které Pastorační středisko každý měsíc pořádá v nově zrekonstruovaném diecézním pastoračně-vzdělávacím a rekreačním centru v Hosíně u Českých Budějovic.

Prožili jsme největší křesťanské svátky, Velikonoce, ve kterých jsme mohli znovu vyznat, že Ježíš je náš Pán a Spasitel a že modlitba „Otče náš“, kterou nás naučil, je naším životním programem. Velikonoční dobou s radostí v srdci putujeme dál jako poutníci naděje, což je také téma Jubilejního roku 2025. Ten začíná na Štědrý večer 2024 a končí 14. prosince 2025. Svátý otec vnímá, že každý křesťan je stejně jako Panna Maria poutníkem naděje. Zdůrazňuje, že se jedná o celoživotní svědectví a spočívá hlavně v životním stylu a v mravně-duchovní kvalitě soužití s ostatními. A tak každému z nás papež František klade tuto otázku: „*Pracujeme každý tam, kde jsme, na tom, abychom se stali živým znamením naděje pro ty, se kterými se setkáváme?*“ Využijme našeho velikonočního nadšení, abychom po celý zbytek Roku modlitby uchovali v našich srdcích paschální naději, připravili se v duchu očekávání velkých milostí na Jubilejní rok a rostli jako živá znamení naděje pro tento svět.

R. D. Tomas van Zavrel

Ředitel Pastoračního střediska při Biskupství českobudějovickém

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Velikonoce svátky jara?

Velikonoce jsou slavením památky události „Veliké noci“, tedy události ukřižování, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. To je křesťanský obsah Velikonoc. Ovšem kořeny těchto svátků vyrůstají z větší hloubky, navazují na židovský Pesach a na zemědělské svátky různých kultur, které připadají na začátek jara.

Termín oslavy křesťanských Velikonoc vychází z termínu židovského svátku Pesach, který Židé slaví o prvním úplňku po jarní rovnodennosti. Během slavení tohoto svátku došlo podle svědectví evangelií k ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Od 4. stol. již nepřipadá přesně na 14. nisan, tedy na den prvního jarního úplňku, ale na neděli, která po něm bezprostředně následuje. Význam neděle převážil nad datem stanoveným podle lunárních fází. Nicméně termín Velikonoc se dodnes váže na první jarní úplňk a je tak asi jediným pozůstatkem lunárního kalendáře v naší kultuře.

Hlavním obsahem židovského svátku Pesach je připomínka exodu – vyjití Izraele ze země otroctví. Je to událost, která je chápána jako klíčová v dějinách Izraele. Svátek Pesach však původně zřejmě vznikl sloučením svátků dvou různých kultur. A to zemědělského svátku první sklizně ječmene a nomádskeho svátku prvního jarního úplňku souvisejícího s vyháněním stád na nové pastviny. Oba tyto svátky se spojily s přechodem ze zimního období do jara a se začátkem nového roku.

V judaismu ustoupily proměny v přírodě vázané na kosmické rytmy do pozadí, významnou se stala právě připomínka exodu. Vrcholem židovské oslavy Velikonoc je také dnes Pesachová hostina, při níž je konzumace různých symbolických pokrmů spojená s modlitbami a připomínkou události exodu. Příchod jara, začátek vegetačního cyklu a zemědělského roku, představoval významný mezník v rámci ročního cyklu v mnoha kulturách. Čas, kdy se probouzí příroda, čas setí, doba, kdy se dobytek opět vyhání na pastvu, je obdobím, na které v různých kulturách připadají významné svátky. Jarní probuzení přírody bylo v antice důležitou metaforou Kristova zmrtvýchvstání. Významnou roli hraje také symbolika světla. Velikonoce se váží k termínu jarní rovnodennosti, kdy délka dne začne převažovat nad délkou noci. Antičtí křesťané v tomto viděli symbol Kristova vítězství nad smrtí a temnotou. Křesťanské motivy a prvky lidové tradice, které vychází většinou z předkřesťanské tradice, byly vždy úzce provázány. Spojuje je společné téma – mystérium života a smrti, obnova života v přírodě i v lidské společnosti. S touto symbolikou souvisí také dodnes rozšířený zvyk zdobení vajec. Vejce patří v obřadní kultuře k archetypům. Můžeme je chápat jako symbol života, znovuzrození. Zřejmě proto se dávala také do hrobů. Nejstarším dokladem zdobení vejce na našem území je právě

nález červeného vejce, které archeologové objevili v hrobě ženy ve Velkých Hostěrádkách, datovaný k poč. 11. stol.

Na smyslu pomlázky se však ani badatelé neshodnou. Tento zvyk je u nás doložen už ve středověku a zdá se, že vznikl na našem území, konkrétně v oblasti česko-moravské a slezské a dodnes je hlavně českým a moravským specifickým, i když se s ním můžeme setkat v některých přilehlých oblastech sousedních zemí. Slovo pomlázka odpovídá zvyku, s nímž je spojen – tedy šlehání. Kromě zvyku šlehat dívky a ženy mladými pruty (omlády), nejčastěji spletenými, který se většinou pojí s koledováním, označuje pomlázka i tyto pruty samotné, a nakonec také velikonoční dar, případně některé typické velikonoční pokrmy.

Lidé dodržovali mnoho zvyků právě o velikonočním Třídni. Na Zelený čtvrtek bylo zvykem, že se lidé na venkově brzy ráno scházeli v zahradě či v sadu a modlili se pod stromem obrácení k východu a líbali zemi. Zelený čtvrtek platil za snad nejvýznamnější den ve velikonočním okruhu, představoval začátek zemědělského roku, den velmi vhodný pro zahájení některých zemědělských činností například setí některých plodin či pro první vyhnání dobytka na pastvu. Tato představa však kolidovala s církevními zákazy – požadavkem svěcení svátku a dodržování pracovního klidu. K tradici Velkého pátku patří mimo jiné množství zákazů, jak je charakteristické pro nejvýznamnější sváteční dny v roce. Na Velký pátek nepohneš zemi, nezatopíš do východu slunce, neupečeš, nevypereš, nezameteš, neprodáš, nepůjčíš, nepřijmeš dar. Zákaz hýbání se zemí je úzce spjat s křesťanským obsahem Velkého pátku – se zemí se nesmí hýbat proto, že v ní odpočívá Kristus.

Velmi rozšířeným zvykem bylo ještě koncem 19. století obřadní umývání vodou pod širým nebem. Bylo spojeno s ranní modlitbou, lidé si omývali ruce, nohy, obličej, případně celé tělo i pokud byla voda zamrzlá a bylo potřeba do ní vysekat díru. Dalším zajímavým zvykem bylo honění Jidáše.

Bílá sobota je spojená s připomínkou Ježíšovi smrti, místy je dodnes zvykem modlitba u „Ježíšova hrobu“, je to den ticha, pokračování půstu. Až večer následuje oslava Vzkříšení při velikonoční vigílii. Některé lidové zvyky navazují na ritus svěcení ohně, který otevírá velikonoční vigílii. Samotný tento ritus byl nejspíše snahou o pokřesťanštění pohanských obyčejů zapalování ohňů na počátku jara, jejichž cílem bylo probuzení přírody a zajištění bohaté úrody v následujícím roce. Ještě za Marie Terezie bylo běžné pálení ohňů na polích o velikonoční noci a duchovní byli káráni za účast na těchto obřadech. Bylo také zvykem odnášet si uhlíky ze svěceného velikonočního ohně a sypat je do polí.

ThLic. Michaela Vlčková, Th.D.

Postní zamyšlení v katedrále vedly řeholnice

Každý pátek během postní doby se duchovního slova v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše po odpoldní mši svaté ujímaly řádové sestry z různých komunit, které působí v naší diecézi.

Půst jako odpověď na Boží výzvu byl obsahem prvního setkání 16. února, které vedla Sr. M. Jana Houšteká CSSsS z komunity řeholních sester v Českých Budějovicích.

Smíření s Bohem

V pátek 23. února se zamýšlela Sr. M. Kinga Vargová CJ z komunity ve Štěkně na téma Půst jako součást života z víry. „Půst má pro věřícího člověka význam jen tehdy, vede-li k vnitřnímu obrácení a změně srdce,“ řekla sestra Kinga. „Setkání jsem vedla meditativním způsobem. Účastníci si měli uvědomit svou situaci před milujícím a milosrdným Bohem, svůj hřích i skutečnost, že všichni potřebujeme odpuštění. Bůh nám však nemůže odpustit, dokud máme zatvrzelé srdce a nosíme v sobě hněv proti bližnímu. Odpustíme-li svým bratrům a sestrám, i Bůh nám odpustí a daruje nám smíření, hluboký pokoj a obnovuje v nás lásku. Smysl půstu tedy je smířit se s Bohem a bližním. Teprve potom bude naše oběť půstu příjemná Bohu,“ pokračovala a připojila téma k meditaci: Bůh ví o mně, ví, na co myslím, co prožívám, s čím bojuji. Ví o tom, ale neodsoudí mě. Naopak, laskavě mě volá k sobě, abych mu otevřel své srdce. Co v tom srdci vidí právě teď? Toto křehké a ustrašené srdce chce vzít do svých laskavých rukou. Chce toto srdce uklidnit, dotknout se a proměnit. Chci mu to dovolit?

Milost vytrvat

V pátek 1. března Sr. M. Vincenta Kořínková SCB z Prachatic hovořila na téma Půst jako prostředek v boji s pokušením a přidala i osobní svědectví. „Pokušení patří k dennímu životu. Není to Bůh, kdo pokouší, ale ten Zlý, který se nás snaží od Boha odloučit. Každý z nás zažívá pokušení,“ řekla a uvedla, jak ďábel během půstu útočí, např. pokušením závisti, která vede k nenávisti a nakonec až k prodeji bratra, pokušením vlastnit nebo pokušením rozptýlení. „Postní doba se může stát obdobím, kdy můžeme dělat příliš mnoho věcí, nebo vůbec nic. Ďábel chce, abychom se buď utopili v pokáních, anebo se cítili okamžitě znechuceni a vzdávali se. Postní doba by však měla být o Bohu, ne o našich aktivitách, i kdybychom je vnímali jako prospěšné. Lepší je požádat Boha, aby nám pomáhal zaměřit se v tomto čase na jednu klíčovou věc, a navzdory našim selháním ho žádat o milost vytrvat,“ uvedla řeholnice.

„Pokušením je pohrdat druhými a myslet si, že jsme lepší než druzí. Pokud jsme silnější než ti kolem nás, je tu pokušení strávit půst poplácáváním se po vlastních zádech a v příznivém světle se porovnávat s jinými. Přesně to chce ďábel, abychom si mysleli, že jsme lepší než ostatní a rostli v pýše. Pokud máme takovou tendenci nebo ji zažíváme, nejlepším prostředkem je vybrat si pokání, které je ve své podstatě nemožné úplně dosáhnout, a které zpochybní naši tendenci k pýše.“

Pokušením je i tzv. sebe-zlepšení. „Jsme mistři v lásce k sobě a špatní v lásce k jiným. Proto je důležité vybrat si pokání, které

Na postní téma se v katedrále zamýšlela i Sr. M. Kinga Vargová CJ ze Štěkně (na snímku s děkanem Zdenkem Marešem).

nám pomůže vyrůst v nezištné lásce,“ zdůraznila řeholnice s tím, že půst znamená dát více prostoru Ježíši.

Dalším je pokušení rozdělení. „Je jedním z nejoblíbenějších nástrojů ďábla, který miluje, když může rozsévát rivalitu, zmatek, žárlivost a hněv mezi křesťany. Chce, abychom vnímali jiné křesťany jako nepřátele, než abychom uznali, že jediným skutečným nepřítelem mezi námi je on, ten Zlý.“

Pokušením je také znechucení. „Během postního období nás ďábel může pokoušet, abychom se vzdali života v duchu pokání, může nám vnutit pocit, že stále selháváme,“ uvedla řeholnice a dodala, že pokušením je i stavět sám sebe na místo Boha.

Prostor pro Pána

V pátek 8. března se Sr. M. Emanuela Halíková FMI z Lomce zamýšlela nad tématem Půst jako příležitost k duchovnímu růstu. „Půst je šance k vytvoření o kousek většího prostoru pro Pána, k intenzivnějšímu vztahu mezi Bohem a mnou,“ zdůraznila řeholnice, jež sdílela osobní zkušenost s modlitbou Examen, která jí pomáhá vytvářet prostor pro Boha, vtahovat Ho do všeho a uvědomovat si, že není jediná situace, kde by nebyl přítomný. „Hledáme, kde láska nemůže proudit a kde je kanál lásky mezi Bohem a mnou zablokovaný. Je třeba prosit o milost a hledat věci nebo osoby, tvořící překážky na toku lásky. Může jít o neuspořádané emoce, neodpuštění či nenávist,“ dodala.

Poslední zamyšlení vedla 15. března Sr. M. Anna Smolárová OF z Předbořic u Milevska na téma Půst jako cesta k uzdravení. Takzvaný Bolestný pátek před Květnou nedělí 22. března naplnilo postní putování k Panně Marii Bolestné na Dobrou Vodu u Českých Budějovic, kde se věřící zúčastnili modlitby růžence, pobožnosti Křížové cesty a mše svaté.

Radek Gális

Křestní roucho – slavnostní šat křesťanů (I.)

Při úvodu křestní bohoslužby ve velikonoční vigílii celebrant říká: „Velikonoce jsou svátky našeho vykoupení, a proto církev nejraději křtí právě o Velikonocích.“ Tato slova nás úzce propojují se slovy apoštola Pavla: „...vy všichni, pokřtěni v Krista, oblékli jste se v Krista: už není Žid anebo Řek, už není otrok anebo člověk svobodný, už není muž anebo žena; všichni jste jeden v Kristu Ježíši“ (Gal 3,27–28).

V pokoncilních „*Křestních obřadech – křest malých dětí*“ se mluví o předání bílého roucha pokřtěnému dítěti. Roucho by si měly přinést rodiny samy a žádná jiná barva není přípustná. Podle obřadů „*Uvedení do křesťanského života*“ (křest dospělých) předává bílé roucho kmotr, resp. kmotra. Tyto obřady umožňují v některých místních církvích použití oděvu jiné barvy, pokud to místní zvyklosti odůvodňují. Tento rituál může být také kvůli okolnostem vynechán. Abychom mohli správně pochopit symboliku bílého křestního roucha, podívejme se aspoň na některé biblické perikopy, patristické texty a na liturgickou praxi církve v jejích různých obdobích.

Po stvoření Bohem byl člověk „*oděn Božím světlem*“ a nepotřeboval žádné jiné oblečení. Po prvotním hříchu byli Adam a Eva svlečeni z tohoto roucha, poznali, že jsou nazí a vyrobili si zástěry z fíkových listů (Gn 3,7). Hříchem ztratili svůj „*oděv milosti*“ a původní slávu. Oblečení se stalo symbolem důstojnosti padlého člověka, ale může také znamenat možnost nanovo se obléknout do kdysi ztracené slávy.

Bůh vrací člověku šat slávy skrze mnohokrát opakované uzavírání smlouvy s ním. Vždyť sám Bůh je oděn, jak o něm praví Písmo: „*Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký, oděš ses velebnou důstojností. Halíš se světlem jak pláštěm ...*“ (Žl 104[103],1–2), „*jako král naplňuje chrám lemem svého roucha*“ (Iz 6,1) a jako ženich přikrývá všechny lidi svým pláštěm, omývá je vodou, utírá je od krve, maže je olejem, obléká je do jemného plátna, hedvábí a vyšívaných šatů, zdobí je drahokamy a povznáší ke královské důstojnosti (srov. Ez 16,8–13). Úryvek z knihy Ezechiela jasně naráží na budoucí křest, který navrací lidskou přirozenost do její původní, dokonalé krásy (Ez 16,14), ale ještě nechrání člověka od pádů do provinění (v. 15n).

Boží přikrytí pláštěm znamená vzít si nevěstu za manželku. Pokřtěný se stává nevěstou Boží, je obdařen drahokamy, což jsou duchovní dary a milosti; podílí se také na vládě Boží. Proroci používají metaforu oděvu – šatu – k vyjádření smlouvy s Bohem. Bílý šat znamená změnu stavu a je často spojován s přítomností někoho mimořádného, komu je třeba věnovat zvláštní pozornost. Podle ustanovení Mojžíšova zákona měly být látky určené pro použití v chrámu vyrobeny z bílého plátna (Ex 26,1; 27,9). Také některá kněžská roucha byla lněná a bílá (Ex 28,5.39.42). Kněžská roucha byla znamením cti a sloužila k ozdobě (Ex 28,2.40). Áron a kněží je měli na sobě, když vcházeli do stánku smlouvy, nebo v nich přistupovali k oltáři. Bůh obléká své vyvolené do roucha spásy, přikrývá je pláštěm spravedlnosti (Iz 61,10) a vyzývá lid, aby se oblékli do rouch nejvelkolepějších (Iz 52,1). V Danielově vidění má Bůh na sobě roucho bílé jako sníh, a vlasy jeho hlavy jsou jako čistá vlna (Dan 7,9). A bílé roucho má také anděl, se kterým Daniel mluvil (Dan 10,5).

V Bibli bílá barva doprovází svátky, je projevem lidské radosti a je spojována s nevinností a čistotou. Některé knihy Nového záko-

Křest Anežky – kostel sv. Ludmily ve Zdíkově 1. 10. 2022.

na symboliku bílého roucha ještě obohacují: během Proměnění na hoře Tábor zbělel Kristův oděv jako světlo (Mt 17,21 a synoptici); andělé přítomní při vzkříšení a nanebevstoupení Krista byli oděni do bílých rouch (Mt 28,3; Mk 16,5; Jan 20,12; Sk 1,10). V Janově zjevení – Apokalypse – se poměrně hodně mluví o bílém oblečení. V této knize Nového zákona Kristus říká: „*Přece však máš v Sardách několik osob, které svůj šat potřísnil; ti budou chodit se mnou v bílém rouchu, protože jsou toho hodni. Kdo zvítězí, bude oděn bělostným rouchem a jeho jméno nevymaže z knihy života ...*“ (Zj 3,4–5).

Všichni, kdo vytrvají v milosti až do konce a neposkrvní svá roucha hříchy, budou nazváni vítězi a přijmou roucho nebeského triumfu. Mezi ně patří také katechumeni, kteří překonali pokušení pohanského světa a usilují o spojení s komunitou pokřtěných. Vítězi jsou však také mučedníci, kteří obětí života dostávají eschatologická bílá roucha. V listu církvi v Laodikeji autor Apokalypsy píše o pozemském bohatství, které je ubohost a zmiňuje nahotu (srov. Zj 3,18), jenž zde znamená návrat k dřívějšímu hříšnému životu (srov. Zj 16,5) a nedostatek dobrých skutků činěných na základě Kristových darů. Tato nahota se dá zakrýt získáním bílého šatu, skrze obrácení a vstup na cestu milosti skrze křest. Bílé křestní roucho spolu s trvalými ctnostmi činí člověka hodným účasti na hostině s Kristem (Zj 3,20) a také hodným usednout na Boží trůn (Zj 3,21).

Když přejdeme k Janovým vizím, můžeme si všimnout, že bílá roucha jsou vlastnictvím obyvatel nebes. V takových šatech je oblečeno čtyřiačtyřicet starců, kteří sedí na trůnech a účastní se nebeské liturgie (Zj 4,4). Jsou v nich oděni mučedníci, čekající v nebi na doplnění jejich počtu (Zj 6, 11). Velký zástup stojí před trůnem a před Beránkem je oděn do bílých šatů (Zj 7, 9).

Foto: Marie Košíková / Člověk a víra

Bílá roucho je někdy symbolicky nahrazováno šálou, přehozy či závoji

Roucha jsou atributem vítězů, kteří svým obrácením a křtem přemohli síly hříchu, Satana a světa. Dav se skládá ze spasečných „... kteří přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově.“ (Zj 7,14; také srov. Zj 19,13). Výraz: „vyprali svá roucha“ může připomínat křestní znovuzrození, skrze které je duše očištěna od poskvrny prvotního hříchu a hříchů spáchaných během života. Bělit svá roucha krví Beránka znamená užívat z milostí svátosti a kráčet po cestě svatosti. Jan, který několikrát mluví o bílých šatech, je uvádí i v kontextu velikonoční liturgie.

Tato skutečnost naznačuje spojení Velikonoc s oblékáním bílého roucha. Křesťané mají bílé duchovní roucha dané Bohem, které je zavazuje žít ve svatosti. Tento oděv může být znečištěn hříchem (Zj 3,4) nebo zničen (Zj 3,18;16,15) skrze nevěrnost Kristu; může být získán křtem (Zj 3,18) a očištěn skrze svátosti a mučednickou smrt (Zj 7,14; 22,14). Církev jako nevěsta Beránkova se stále připravuje na svatbu. Když přijde tato svatba, potom bude Beránkova nevěsta oblečena do zvláštního roucha z jemného plátna – v bílý lněný šat. Tento oděv má ještě dvě vlastnosti: je lesklý a čistý (Zj 19,8). Takový oděv je Božím darem. Lesklé roucha je také charakteristické pro Krista (Zj 22,16) a pro anděly (Zj 15,6). Čistota oděvu znamená svatost. Jde o vnitřní mravní čistotu související s Novou smlouvou. Tento oděv byl utkán spravedlivými skutky svatých lidí. Bílá šata znamenají kromě čistoty také vítězství a věčnou slávu.

O nutnosti nosit na královské hostině organizované Bohem zvláštní svatební oděv, říká Kristus v podobenství obsaženém v evangeliu sv. Matouše (22,1-14). Muž, který takové roucha nemá, je vyhozen ven do temnot. Zdá se, že zde jde o bílé roucha, které je symbolem životního postoje a nevinnosti, dané vykoupěním skrze křest a Kristovu velikonoční oběť. Kniha Nového zákona neříká nic o oblékání nově pokřtěných do bílého oděvu. Není známo, zda se takový obřad v církvi apoštolské doby konal. Konkrétní svědectví o této skutečnosti se objeví až později.

P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhic, O.Cr., Ph.D.

Foto: Kamila Horáková

„Pochod pro mozek“ v Č. Budějovicích

Teologická fakulta JU se v rámci Národního týdne trénování paměti připojila k osvětové akci **„Pochod pro mozek“** připomínající nezbytnost pohybu pro správné fungování mozku. **„Pochod pro mozek“** se konal v pátek 15. března. Pro účastníky byla připravena trasa dlouhá 2,3 km v budějovické Stromovce, na které bylo 8 stanovišť s hádankami. Pochodu se zúčastnilo 22 studentů, akademiků i lidí ze široké veřejnosti. Akce se moc povedla a velmi pravděpodobně ji uskutečníme i v příštím roce. Podrobné informace o **„Pochodu pro mozek“** najdete na webové stránce organizace Právě Ted! o.p.s.: pravetedops.cz/pochod-pro-mozek/

Bc. Kamila Horáková, marketingová specialista TF JU

**karmelitánské
nakladatelství**

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice; www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Pod dřevem schýlen Bůh

Křížová cesta Ruth Schaumannové protkaná úryvky ze sekvence Stabat Mater. Vnímavé úvodní slovo napsal biskup Stanislav Přibyl.

Kniha *Pod dřevem schýlen Bůh* obsahuje Křížovou cestu Ruth Schaumannové protkanou úryvky z mariánské sekvence Stabat Mater. Vnímavé úvodní slovo napsal litoměřický biskup Stanislav Přibyl. Text Ruth Schaumannové (1899–1975) v nádherném přebásnění Josefa Hrdličky nás oslovuje svou expresivitou a koncentrovaností i po devadesáti letech od svého vzniku. V tradičních čtrnácti zastaveních *via crucis* jsme vtaženi do střetu nenávisti a lásky, nevraživosti a vlídnosti, světa, který odsuzuje, s duchem, který posiluje. Láska na kříži nakonec není poražena, ale vítězí.

brožovaná, 80 stran, 199 Kč

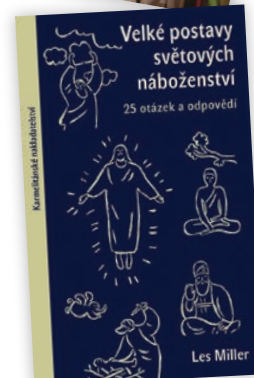

Velké postavy světových náboženství

Společlivá příručka věnovaná zakladatelům, posvátným knihám a nejdůležitějším tradicím světových náboženství.

Kdo jsou zakladatelé světových náboženství? Jak se jmenují jejich posvátné knihy? Jak uctívají Boha a které tradice zachovávají židé, křesťané, muslimové či sikhové? Svět je dnes jednou velkou globální vesnicí. Chceme-li se vyhnout náboženským konfliktům, je třeba objevovat, co nás spojuje a co odlišuje. Tato příručka nás seznamuje s Abrahámem, Mojžíšem a Davidem, s Ježíšem, apoštoly Petrem a Pavlem i Martinem Lutherem, s Mohamedem, Buddhou a guruem Nánakem. Nakonec si můžeme srovnat znění zlatého pravidla („co chcete, aby lidé dělali vám, dělejte i vy jim“) v různých duchovních smérech.

brožovaná, 96 stran, 199 Kč

LOMEC – poutní místo pro všechny hledající, které samo hledá

Foto: archiv poutního místa Lomec

Lomec – poutní místo pro všechny hledající.

Foto: archiv poutního místa Lomec

Poutní kostel Jména Panny Marie.

Když zástupy rozpustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Nastal už večer, a byl tam sám” (Mt 14,23).

Často se v Písmu setkáváme s **Ježíšem, který opouští své učedníky a místa**, kde se setkával s druhými lidmi, kde uzdravoval a kázal, a vydával se na opuštěné místo, aby se modlil. V tichém rozhovoru s Bohem zde vydechuje před jeho tváří vše, co prožívá, a nadechuje se síly do další cesty. Zásadní okamžiky jeho života jsou často připraveny prodléváním na opuštěném místě, kam „*doputoval*“ a získal tak **odstup od běžného života**. Stejným způsobem se snažíme koncipovat i naše poutní místo na Lomci.

Jde o prostor, který má bohatou historii – buquoyský zámek, barokní kostelík s milostnou soškou, škola a hřbitov pro široké okolí. V 70. letech sem přicházejí řeholní sestry, které zde začnou žít a využívat celý areál. Po roce 2000 se jejich počet snižuje, a tak se pomalu hledá, co s celým areálem dál. Od roku 2020 probíhá postupná **rekonstrukce částí budov**, tak, aby se tady mohl dobře cítit opravdu každý. Vybudovat pěkné, útulné prostředí vnímáme jako důležité. Ještě důležitější je pro nás ale snažit se vnímat a naslouchat duchovním potřebám lidí a tvorbou programu, jim vycházet vstříc.

Letos jsme začali připravovat **lomecké 24hodinovky**. Jde o jednodenní duchovní obnovy, při kterých se věnujeme různým skupinám lidí, profesím a zaměřením. K programu patří modlitba, četba Písma, se zaměřením k dané skupině, společné sdílení zkušeností, radostí i trápení, které ve svých oborech účastníci prožívají. Setkat se tak mohli zemědělci, lékaři či učitelé. Dále jsme měli dvacetitýřhodinovku s filmem a pro vysokoškoláky. V těchto programech budeme rádi pokračovat. Připravujeme také nově 24hodinovky pro farní rady, kdy zveme farní týmy, aby se svým knězem prožili společný

čas naplněný teologickým impulzem, modlitbou i řešením farních záležitostí a plánování dalšího času.

Připravujeme také vícedenní duchovní cvičení, tedy **exercicie**. Začneme v květnu exerciciemi pro seniory, následovat budou kontemplativní exercicie, exercicie na téma literatura a duchovní život, křest v každodennosti, ignaciánské exercicie, exercicie s hudbou, exercicie pro kněze a praktické uvedení do modlitby s biskupem Pavlem Posádem. Snažíme se o pestrost. Společným jmenovatelem je charakter Lomce s jeho odlehlostí, tichem a okolní přírodou.

Kompletní přehled a popis jednotlivých exercicií společně s přihláškou, si můžou zájemci projít na našich webových stránkách **www.lomec.cz**.

Rádi pokračujeme a rozvíjíme tradici sobotních poutí vždy **první sobotu v měsíci**. Tyto poutě se proměňují v jakési krátké duchovní obnovy. Připraveno je sto osmdesát minut duchovního programu v sobotu odpoledne, kdy přicházející poutník (a často i celé rodiny) dostane nějaký impuls ve formě přednášky či zamyšlení, který je následován tichem, možností rozhovoru, svátosti smíření, procházky po okolních lesích, dobrou kávou nebo prostým spočinutím v kostelíku. Nedílnou součástí těchto sobot je také přítomnost psycholožky, která je k dispozici každému, kdo potřebuje probrat svůj život s odborníkem v této oblasti. Její přítomnost rozšiřuje pocit přijetí a toho, že na Lomci je možné řešit skutečně cokoli, co si sem člověk přináší.

Témata prvních sobot vnímáme jako rozvinutí invokací mariánských litaní. Lidová zbožnost, která často posilovala věřící a pomáhala jim prožívat víru v jejich každodennosti, má právě tuto velikou schopnost – spojovat víru a život. Maria je nám tak inspirací, abychom jednotlivé soboty se zvláštní

péči přizpůsobovali různým skupinám lidí či profesím. Tak přicházejí nemocní, lékaři a zdravotní sestry, učitelé, skauti, rodiče, kterým zemřelo dítě, orlové, umělci, sportovci, zemědělci, mládež nebo třeba hasiči.

18. května bychom všechny rádi pozvali na první ročník **lomeckého běhu**. Celá sobota bude ve znamení sportu, programů pro děti, vzájemných setkání, občerstvení, vše zakončené mší svatou. Na této akci spolupracujeme s budějovickým orlem.

Na jaře budou mít i mnohé **neděle různé zaměření**. Čeká nás mše svatá pro skauty, rodiče, kterým zemřelo dítě, pro snoubence a další.

Hlavní lomecká pouť bude 15. 9. a mši svatou bude mít náš pan vikář ze Strakonice pater Jan Doležal.

Od jara do podzimu se mohou o sobotách a nedělích návštěvníci občerstvit v **lomecké kavárně**. O její provoz se starají místní sestry, farníci a další dobrovolníci. Při dobré kávě je prostor pro rozhovor o tom, co si člověk na Lomce přináší a co prožívá.

Náš poutní dům je otevřen také zájemcům o **individuální pobyty**. Ten, kdo hledá ticho, odpočinek nebo naopak klid pro svoji práci, zde najde nově rekonstruované pokoje, plnou penzi, v případě potřeby také připojení na internet. Po domluvě je možný rozhovor s knězem nebo řádovými sestrami.

Důležitou skupinou jsou pro nás také **studenti a mladí lidé**. V březnu jsme pro ně připravili víkendovou duchovní obnovu a dva týdny, kdy se mohli u nás zastavit a studovat nebo odpočívat. Věříme, že právě pro ně je pobyt v klidné lomecké přírodě, spolu s duchovním doprovodem, cenným pomocníkem pro dobré nasměrování jejich života. Především pro podporu zlevnění jejich pobytů je určen fond solidarity, do kterého mnozí poutníci velkoryse přispívají.

Dalším polem působnosti, kam se naše poutní místo snaží zasáhnout, je internet. Na **YouTube kanále** „Poutní místo Lomec“ jsou pravidelné přípravy na neděli, promluvy, zamýšlení pro mládež. Nově je také možné účastnit se našich **webinářů**. Tyto aktivity jsou především pro všechny, kteří žijí ve větší vzdálenosti od Lomce, nebo jsou třeba nemocní, nebo se o někoho doma starají. Když oni nemohou putovat na Lomec, poutní místo takto může doputovat k nim domů.

V tuto chvíli před námi leží nemalá výzva. Do začátku prázdnin chceme dobudovat a vybavit nábytkem devět pokojů v severní části poutního domu. Nazýváme to **„Zabydlováním Lomce“** a jsme vděční za jakoukoliv podporu, která nám pomůže opatřit postele, stoly, skříně, peřiny a další vybavení. Přispět je možné buď přímo na Lomci nebo na **účet Poutního domu 6567856309/0800** (do zprávy prosíme připište „Zabydlujeme Lomec“, a připište svoji adresu, na kterou Vám budeme moci zaslat potvrzení o daru).

Závěrem moc děkuji za veškerou podporu, kterou Lomec od mnohých lidí dostává a díky níž se toto místo může rekonstruovat. I díky Vaší podpoře také můžeme připravovat další program. Na naše dobrodince pravidelně myslíme. Tak se nezapomeňte v této sezóně na Lomci stavit, těšíme se na Vás.

Josef Prokeš (duchovní správce Lomce)
a Pavla Trendová (za poutní dům Lomec)

Letecký pohled na poutní místo Lomec.

Nově rekonstruované pokoje v poutním domě poskytují ticho, odpočinek nebo klid pro práci.

Lomecká kavárna nabízí o sobotách a nedělích nejen dobrou kávu.

KRC Petrklíč letos oslaví 15 let činnosti

Křesťanské rodinné centrum Petrklíč, z.s. rozvíjí svou činnost ve spolupráci s bratry petriny. Je místem pro setkávání rodičů, dětí a všech přátel, kteří jsou mladí duchem. Najdete v něm rodinnou atmosféru plnou pochopení, radosti a tvůrčího elánu. Posláním Petrklíče je podpora vztahů v rodinách a sdílení křesťanských hodnot v oblasti rodiny, výchovy a manželství. Vřele vítáni jsou všichni a cítí se v něm dobře i lidé hledající či nevěřící.

Je pondělí večer a z Křesťanského rodinného centra Petrklíč, které sídlí v prostorách při kostele Panny Marie Růžencové v Českých Budějovicích, odchází asi desítka manželských párů různého věku i počtu dětí. Právě tu končí jeden z šesti večerů cyklu „**Postní reset pro náš vztah**“, který vznikl ve spolupráci se Spolkem Most České Budějovice. Zatímco páry si mohly v klidu vyslechnout přednášky paní Fürstové z Pastoračního střediska, o děti bylo postaráno v přilehlé herně. „*V postní době se často něco omezuje, my ji chtěly pojmout jako příležitost pro něco dobrého, na co běžně není čas. A to je v rodinách s malými dětmi často právě péče o vztah mezi manžely,*“ popisuje vznik série jedna z vedoucích centra Markéta Martínková. „*Těší nás, že nabídku využily rodiny napříč celou diecézí od Třeboně až po Stachy u Vimperka,*“ doplňuje její kolegyně Pavla Hronková a dodává, že reagovaly i na poptávku od maminek, které dříve do centra chodily, ale po návratu do práce už se tradičního dopoledního programu účastnit nemohly.

Pavla a Markéta se poznaly právě v KRC Petrklíč a posléze přijaly nabídku chod centra převzít do svých rukou, k čemuž došlo v září 2023. Užší tým, který se o Petrklíč stará, doplňuje za bratry petriny jako duchovní správce otec Jan Peter Madár. „*Petrklíč vznikl z iniciativy Evy Míčkové a Hany Doskočilové jako místo, kde by se mohli scházet rodiče se svými dětmi, společně si pohrát, něco se naučit a vyměnit si zkušenosti. Letos v říjnu tak oslaví 15. narozeniny,*“ přibližuje historii centra Pavla. „*Vnímáme, že takové místo potřebují i dnešní maminky. Čas s dětmi už možná není tolik o sociální izolaci jako tomu často bylo v generaci našich rodičů, přece jen můžeme zůstat v kontaktu přes sociální síť a čerpat z nich i leccos užitečného k výchově a péči o děti. Odvrácenou stranou on-line světa je ale velký tlak na dokonalost a výkon a člověk se v tom lehko ztratí. Ten kontakt tady naživo – s maminkami, jejich radostmi i starostmi – mi pomáhá zůstat nohama na zemi,*“ vypráví Markéta.

Petrklíč je otevřený 3 dopoledne v týdnu: v úterý od 9 do 12 hodin probíhá volná herna, ve čtvrtek je otevřeno stejně s tím, že od 10 hodin vždy začíná nějaký program a v pátek se tu od 9:30 schází k modlitbě otevřené společenství maminek s dětmi. „*Snažíme se, aby nabídka zůstala pestrá a přišel si tu na své jak ten, kdo si jde jen vydechnout, nabrat síly a dopřát vyžití dětem, tak i maminky, které sem víc táhnou přednášky a organizovaný program. Například od ledna běží cyklus besed „Nebojte se zeptat II“, kdy každý měsíc zveme nějakou odbornici/odborníka, s nímž pak maminky mohou probrat, co je zajímavé. 18. dubna nás čeká téma „Nenásilná komunikace s dětmi“ s psychologkou Ivanou Blaškovou, 30. května probereme „Vývoj řeči u dětí“ s logopedkou Kateřinou Kravarovou,*“ přibližuje program Pavla.

Markéta Martínková (vlevo) a Pavla Hronková (vpravo) v herně KRC Petrklíč.

V lednu uspořádal Petrklíč „Cvičení pro maminky zdravé a hravé“.

A o pestrost skutečně není nouze, v dubnu jsou mimo jiné na programu i beseda s knihovnicí, pohybové aktivity pro rodiče s dětmi nebo swap řízků pokojových rostlin. „V názvu máme „křesťanské centrum“, znamená to pro nás především, že se snažíme budovat bezpečné místo, atmosféru přijetí, společenství... třeba i u dobré kávy a něčeho na zub“ směje se Markéta a dodává: „nabízíme i duchovní program nebo možnost zpovědi s hlídáním dětí, o kterou bývá u maminek zvlášť před Velikonocí a Vánocemi velký zájem. Ale zároveň je pro nás důležité, aby tu stejně vřelou atmosféru zažil i člověk hledající či nevěřící.“

A jaké mají v Petrklíči plány do budoucna? „Rády bychom rozšířily náš tým o další maminky, které by byly ochotné buď se zapojit do běžného chodu centra, nebo do větších nárazových akcí jako Mikulášská či karneval. Chceme také pokračovat i ve vzdělávacích aktivitách pro maminky, možná podobnou formou nějakého odpoledního cyklu, jako teď děláme pro manžele. A v létě navážeme na tradici oblíbených výletů rodičů s dětmi,“ vyjmenovává Pavla. „A na podzim chystáme oslavu 15 let od založení. Bylo by hezké

Kontakty na KRC Petrklíč z.s

Žižkova 250/4

370 01 České Budějovice

info@petrklic.org

www.petrklic.org

FB skupina:

KRC Petrklíč v Českých Budějovicích

vidět na jednom místě všechny ty maminky, které centrem za tu dobu prošly a dnes už mají místo batolat téměř vysokoškoláky,“ usmívá se Markéta.

Markéta Martínková

Za císaře pána

Výstava s tímto názvem je uspořádána k 170. výročí císařské svatby Františka Josefa I. a Alžběty Bavorské.

Lze ji zhlédnout do konce roku 2025. V Hudebním sále arciděkanství mohou návštěvníci obdivovat trojrozměrné předměty s motivem císaře Františka Josefa I. a jeho rodiny ze sbírky Jiřího Krůty z Březnice. Sběrka začala vznikat před dvaceti lety a je stále doplňována. Arciděkanství Nepomuk si pan Krůta vybral k umístění výstavy proto, že sv. Jan Nepomucký je patronem habsburského domu.

Jak sám pan Krůta s úsměvem říká, ke vztahu k době Františka Josefa I. byl zřejmě už v postýlce přiveden svou prababičkou, která mu jako malému dítěti zpívala rakousko-uherskou hymnu, jak se později dozvěděl od své matky. Prababička ve Velké válce padl manžel, musela se pak starat o dvě malé děti a hospodářství – a přesto v sedmdesátých letech minulého století vyhodnotila dobu Rakouska-Uherska jako tu nejlepší, kterou zažila!

Prvotním impulsem pro budování sbírky byl nálezy obrazu císaře Františka Josefa I. v domě na půdě, když rodina vyklízela pozůstalost po tetě pana Krůty. Ten byl nálezem natolik zaujat, že se pustil do studia historických materiálů a knih vztahujících se k období panování významného habsburského císaře; začal také sbírat vyprávění těch, kteří si v paměti uchovali vzpomínky na vyprávění svých předků – císařových současníků. A nejen to! Vystudoval Rudolfskou akademii, jež starožitníkům poskytuje vzdělání z oblasti restaurování, používání různých technik a materiálů u starožitných předmětů a samozřejmě poskytuje i informace o jejich finanční hodnotě.

Přijďte se podívat na výstavu různorodých předmětů denní potřeby s motivem císaře (což je dokladem velké loajality k panovníkovi), ale i na předměty, jež používal císař osobně.

Exponáty pocházejí nejen z území rakousko-uherské monarchie, ale i z Velké Británie a Ameriky. Vojáci bojující v 1. sv. válce si totiž vozili domů na památku předměty s motivem císaře. Na závěr dodejme, že na rok 2024 připravil Národní památkový ústav pokračování projektu „Po stopách šlechtických rodů“. Letošním tématem jsou právě Habsburkové a hlavními objekty letošního ročníku jsou státní zámky Ploskovice, Zákupy a Konopiště. Zájemci o historii by proto neměli minout ani výstavu v Nepomuku!

Jiří Krůta

Slovo života

BŘEZEN 2024

«Stvoř mi čisté
srdce, Bože!
Obnov ve mně
ducha
vytrvalosti.»

(Žalm 51 (50) 12)

Tato věta je součástí žalmu,
tedy židovských básnických skladeb,
které jsou obsaženy v bibli.

Verš tohoto slova života je z 51.
žalmu, který je známý jako
„Miserere – žalm pokání“.

Prvním krokem je uznat, že
potřebujeme Boží odpuštění
s postojem bezmezní důvěry v Něj.

Když ztrácíme odvahu z našich
opakovaných chyb a uzavíráme se
do sebe, je třeba nechat otevřené
dveře našeho srdce.

Připisuje se králi Davidovi, ve kterém vyjadřuje
své výčitky svědomí z cizoložství s Batšebou
a ze zabití jejího manžela Uriáše

a hledá odpuštění s vědomím,
že jenom Bůh nám může dát
„čisté srdce“

ALYSSA VYPRÁVÍ:

Rodiče mi dovolili, abych se zúčastnila taneční
soutěže ve škole, pokud budu mít dobré
známky. Hodně času jsem věnovala tréninku a
byla jsem ve velkém stresu. A tak jsem při
jedné písemce opisovala.

Když to učitelka zjistila, stýděla jsem se
a cítila jsem se provinile.

Řekla jsem to rodičům, ke
všemu jsem se přiznala a
omluvila jsem se jim. I když
byli zklamání, cítila jsem
úlevu. Nejsme dokonalí,
všichni chybujeme, ale to
nejdůležitější je omluvit se
a začít znovu. Naučila jsem se
více naslouchat Božímu hlasu,
který ke mně promlouvá v mém
svědomí.

Odpuštění neznamená (...) nechť vidět
skutečnost takovou jaká je (...), a neříkat
ani o něčem co je vážné, že není důležité a
nebo prohlášovat za dobré něco, co je
špatné. (...)

Odpuštění je skutkem vůle a jasné mysli,
tedy svobody, která spočívá v tom, že
přijímáme bratra a sestru takové jací jsou
(...), tak jako Bůh přijímá nás hříšníky
nehledě na naše pochybení. [1]

1. Ch. Lubichová, Slovo života, září 1999

Haptický model vyšebrodského Závišova kříže

V dílně Jaroslava Svobody, absolventa katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity, vzniká haptický model Závišova kříže. Stejně jako originál bude ozdobou kláštera ve Vyšším Brodě na Lipensku.

Originál Závišova kříže, v němž je uložen pravý kousek dřeva z kříže, na kterém byl ukřižován Ježíš Kristus, bude letos vystaven kobdivu a uctívání od 1. července do 30. září v gotické Rožmberské oratoři vyšebrodského klášterního kostela.

Haptický model Závišova kříže je určený pro nevidomé návštěvníky nebo ty s poruchou zraku. „Nový kříž a některé jeho důležité části didakticky doplní samostatný artefakt této národní kulturní památky, která je třetí nejcennější zlatnickou památkou v České republice, hned po korunovačních klenotech a relikviáři sv. Maura. Budou jednou z největších atrakcí tohoto léta na Lipensku,“ uvádí za Turistický spolek Lipenska Pavel Pechoušek. Spolek se stará o propagaci území sahajícího od Stožce po Rožmberk.

V současné době se tvorba připravovaného haptického modelu blíží do finále. „Model musí být ještě doplněn popisem konkrétních námětů v Braillově písmu a QR kódy, které budou odkazovat na texty v češtině, angličtině a němčině a na mluvený text,“ uvádí autorka konceptu Zuzana Duchková z katedry výtvarné výchovy.

Ke zhotovení haptického modelu Závišova kříže byla použita epoxidová pryskyřice. Sám autor s tímto médiem neměl před tím žádné zkušenosti. To byl i jeden z důvodů, proč výsledná práce trvala několik stovek hodin, jenom nastudování technologie postupu, sehnání všech potřebných složek a nástrojů bylo velice náročné.

„Než došlo k odlití epoxidové složky, musel být samotný kříž i veškeré jeho vybrané detaily vymodelovány za pomoci keramické hlíny.

Závišův kříž je třetí nejcennější zlatnickou památkou v České republice.

Poté byly tyto artefakty zalité silikonovou vrstvou a na silikon byla nalita sádra, čímž vznikla forma, která sloužila k výslednému odlití modelu,“ uvádí Jaroslav Svoboda.

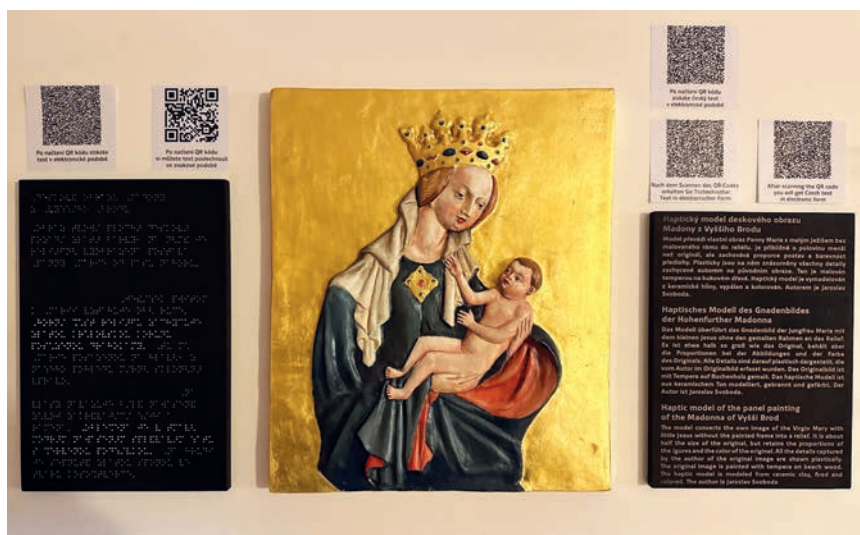
„Haptický model je tvořen třemi částmi. Samotný kříž vyhotovený v přesné velikosti originálu. Kristus, jenž je na vyšebrodské památce umístěn v prostředku na přední straně, byl převeden do velikosti, která odpovídá čtyřem dlaním průměrného dospělého člověka. Zlaté emaily svatých, které jsou na Závišově kříži na zadní straně, byly trojnásobně zvětšeny oproti originálu a zároveň převedeny do reliéfní podoby. Tato všechna díla jsou zasazena do tmavého

Závišův kříž ...;
Foto: archiv Jaroslava Svobody

... a jeho haptický model;
Foto: archiv Jaroslava Svobody

Haptický model Madony vyšebrodské;
Foto: archiv Jaroslava Svobody

dubového podkladu, který by měl zvýraznit jejich zlatou nuanci," doplňuje Svoboda.

Celý soubor artefaktů bude připravený na letošní letní turistickou sezónu. V klášteře se bude pravděpodobně instalovat při tradičním odhalení originálního Závišova kříže.

Nebude se jednat o první haptický model ve vyšebrodském klášteře. V klášterní Galerii gotického umění ve Vyšším Brodě byl v roce 2022 umístěn haptický model Madony vyšebrodské. I autorem tohoto modelu je Jaroslav Svoboda.

„Haptický model Madony vyšebrodské je instalován v galerii věnované gotickému umění, kde si mohou návštěvníci kláštera prohlédnout velmi cenné sochy a obrazy z tohoto období. Je zde například sbírka Madon takzvaného „krásného slohu“. Gotické umění koresponduje se starobylostí vyšebrodského kláštera, kde už skoro 800 let žijí řádoví bratři podle hesla „Ora et labora“. Jak to v galeriích bývá, hodnotné exponáty jsou za sklem, nelze se jich dotknout. To platí pro Madonu vyšebrodskou i pro Závišův kříž. Ovšem haptické modely nám umožňují ideálně doplnit vjem, ať už je návštěvník nevidomý nebo není,” uvedl Petr Dvo-

řák, správce majetku cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě. Haptické modely na katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity vytvářejí od roku 2016 ve spolupráci s Centrem podpory studentů se specifickými potřebami. Projekt „Haptické modely architektonických prvků a maleb pro osoby se zdravotním postižením“ garantují Mgr. Zuzana Duchková, Ph.D. a Mgr. Josef Lorenc, dr. Univerzitní modely vznikají jako studentské kvalifikační práce a jsou zpracovávány tak, aby velikostí, barevností a použitým materiálem (pálená hlína a sádra) odpovídaly především potřebám nevidomých a slabozrakých. Osahat si je může kdokoli.

Dosud bylo vytvořeno asi 20 modelů, například pro klášterní kostel Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích a státní zámek Kratochvíle. Nyní se projekt zaměřil na artefakty z cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě. Haptický model Vyšebrodské Madony, který je vystaven v gotické klášterní galerii, je velmi vyhledáván právě nevidomými a slabozrakými návštěvníky.

Pavel Pechoušek, Turistický spolek Lipenska

Noc kostelů se blíží

Letošní Noc kostelů budeme moci prožít, dá-li Pán, v pátek 7. června. Je jistě vhodné zdůraznit, že Noc kostelů je příležitostí k představení křesťanství a má dobré jméno ve společnosti, kterou někdy označujeme jako ateistickou, nebo minimálně lhostejnou.

Dobře víme, že tato příležitost přivádí do kostela i ty, kdo se s církvemi neztotožňují, nebo k nim mají i jakýsi druh odporu. Může to být třeba pouhá zvědavost, která přiměje tyto naše bližní, aby navštívili komentovanou prohlídku, koncert, výstavu, nebo aby nahlédli třeba to místo, kam ani noha běžného „kostelního“ člověka často nevstoupí.

Je na místě poděkovat již předem těm dobrovolníkům, kteří zorganizují program, nebo jen otevřou kostel proto, aby se návštěvníci mohli podívat a zjistit, co že se v tom domě s věží nachází. Je na místě vyzvat i ty, kdo by chtěli nabídnout svou pomoc ve farnostech ke konání akce – nečekejme, že dostaneme příkaz nebo pokyn shora, protože Noc kostelů je akcí, kterou nutně neorganizuje pan farář, přestože se koná vždy v součinnosti s duchovním správcem. Je to tedy i příležitost k tomu, aby farníci nebyli pouze pasivními konzumenty svátostí, či duchovních rad, nýbrž také těmi, kdo vytvářejí farnost a společenství. Ekumenická povaha Noci kostelů je další příležitostí – k setkání a společné práci s těmi, kdo patří do jiného církevního společenství.

Zatímco v minulých letech jsme byli zvyklí na to, že každého roku měla akce motto, jehož text byl vzat z některé biblické knihy, přičemž obsahovalo slovo „noc“, letos tomu tak není. Již v prvních letech bylo jasné, že podobných citátů, které by současně měly pozitivní vyznění, není tak moc a časem budou vyčerpány. Organizační tým se tedy dohodl na tom, že **motto**

nahradí doporučeným tématem, jímž je pro tento ročník téma srdce.

V naší katolické spiritualitě se jistě nabídne užší téma Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, které provází církev po několik staletí. Srdce je však tématem daleko širším a často připomínaným. Jen v Bibli staré smlouvy jej najdeme minimálně 850krát. Oproti našemu někdy romantickému pohledu na srdce jako sídlo citů, Písmo staví do popředí tento symbol jako symbol myslí, rozhodování, vůle, by přímo jako místo setkání mezi člověkem a Bohem. Symbol, který nám bude jistě mnohou inspirací, pokud se na něj zaměříme a budeme mít otevřené – srdce. Ať nám v tom tedy pomáhá i naše snaha při přípravě, nebo následné návštěvě Noci kostelů.

Rád budu k dispozici k zodpovězení případných dotazů na telefon 731 402 857, nebo **hadac@bcb.cz**.

*Srdčně Štěpán Hadač,
koordinátor Noci kostelů v českobudějovické diecézi*

Dopis Mons. Pavla Posáda seniorům

V Českých Budějovicích dne 7. 4. 2024

Moji milí senioři,

v poslední březnové dny jsme završili postní dobu oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista a můžeme tak opět mocněji zakoušet, že každého z nás Bůh povolal mezi své přátele a dědice Božího království. Velice rád bych vás k příležitosti 2. neděle velikonoční – neděle Božího milosrdenství – ujistil, že také vy máte v Božím království pevné místo.

Na prvním místě vám chci vyjádřit velké poděkování. Poděkování za to, co jste ve svém dosavadním životě dobrého vykonali a také za vše, co děláte nyní. Někdy se vám možná zdá, že už toho zvládáte čím dál méně, protože vám ubývají síly, nebo už jste třeba méně pohybliví, nemůžete vycházet z domu apod. Jsem si vědom, že při pokračujícím věku je stále složitější se aktivně zapojit do společenského života kolem vás a do života vaší farnosti. Chci vám poděkovat za všechny oběti, které se s tím pojí, např. když i přes bolesti, omezené možnosti pohybu či v zimě přijdete do kostela, snažíte se být trpěliví vůči neposedavým malým dětem při mši svaté. Děkuji vám, že se snažíte i nadále být užiteční pro své okolí a svou farnost tak, jak umíte. Je důležité a krásné, když ve farnosti spolu s rodinami, manželi a dalšími vytváříte společenství, které je milé Bohu i lidem. Přinášíte do vašich i do farních rodin mnohdy nedoceněnou, ale nenahraditelnou životní zkušenost, moudrost a trpělivost.

Máte také víc toho, čeho se pracujícím a rodinám příliš nedostává. A to je čas. Čas k laskavému a trpělivému naslouchání lidem i Bohu, čas na modlitbu za své blízké a svět kolem vás, čas na četbu Písma svatého, čas na tiché přebývání před Pánem. Prosím vás v tomto papežem vyhlášeném Roku modlitby, neustávejte v modlitbě, zejména za naši diecézi, za vaši farnost. Bez vás se neobejdeme.

Věřte, že dnešní svět vás potřebuje, své skryté životní hrdiny a vzory, kteří se nenápadně dělí o své „poklady srdce“, svědectvím života i slova. Děkuji vám tedy za vaše modlitby, oběti a za vše, co pro všechny lidi kolem sebe děláte, anebo i za to, že přijímáte vaši nelehkou situaci v naději našeho Pána.

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

- 13. 4.** 10:00 Olomouc, katedrála: uvedení arcibiskupa do úřadu
22.–24. 4. Plenární zasedání ČBK
4. 5. 16:30 Chroboly: růženec, mše svatá (modlitební zastavení)
5. 5. 11:00 Řím: poutní mše svatá
19. 5. 9:00 Č. Budějovice, katedrála: mše svatá s udílením svátosti biřmování

Změna vyhrazena

Foto: Marie Kosiřová

Přeji vám, abyste vytrvali a zůstávali i nadále darem pro své okolí. Avšak největší dar pro nás pro všechny je Bůh. S jeho pomocí a jeho požehnáním jsme šťastni, ať už jsme v jakékoli fázi svého života.

Loučím se s vámi slovy moudrého kněze, Msgr. Josefa Kratochvíla, který od r. 1953 až do své smrti vykonával funkci kapitulního vikáře místo internovaného brněnského biskupa Karla Skoupého. Kéž vám přináší naději a pokoj.

Modlitba ve stáří

Bože na nebesích, jak na mne dolehlo stáří a únava! Život má pro mne už jen trampoty a připadám si tak neužitečným. Často už nerozumím lidem a cítím se mezi nimi tak opuštěný. A přece by mé srdce ještě rádo rozdávalo lásku – jiného už nic nemám.

Chtěl bych domů k Tobě a ke svým drahým, Kteří jsou již u Tebe. Pevně však věřím, že můj život má ještě posvátný smysl, když mi jej tak dlouho ponecháváš.

Dívám se vždycky na kříž našeho Pána Ježíše Krista a čerpám z něho všechnu sílu. Pane Ježíši, když Tys visel v tisícířech bolestech na kříži, také už jsi nemohl nic dělat. Už jsi nemohl jít k lidem, abys jim pomohl a uzdravil je z jejich nemoci – jen krev tekla z Tvých ran. Zkusils hrozně, jak to je tvrdé a trpké, když lidé už o člověka nestojí. A přece jsi dal právě na kříži a z kříže to nejceněnější: ze ztracených synů jsme se stali dítkami Božími.

Věřím tedy, že i já mohu právě teď konat to nejlepší, když spojím své trampoty a svou opuštěnost s Tvým utrpením a nabídnu je z kříže svého života nebeskému Otci, aby všem lidem daroval bohatství svého požehnání. Amen.

K tomu všemu vám žehná, modlí se za vás a prosí také o vaši modlitbu.

+ Pavel Posád

Mons. Pavel Posád,
pomocný biskup českobudějovický

Senioři se opět setkali s panem biskupem Posádem

V pátek 1. března zaplnili senioři z různých míst naší diecéze konferenční sál na biskupství v Českých Budějovicích, aby spolu prožili postní duchovní obnovu. Pan biskup Pavel Posád pro ně připravil duchovní obnovu na téma modlitby a mše svaté. Paní Květa se svěřila s tím, že to bylo všechno krásné: „Pan biskup mluvil o velikém významu a daru mše svaté, je to největší dar pro nás, který nám pan Ježíš mohl na zemi dát. Odnáším si z toho, abychom si tohoto daru vážili, na mši svatou chodili a nespokojili se sledováním u obrazovek nebo počítače.“ Také další účastníci byli opět rádi za setkání na biskupství, které začalo v 9:30 promluvou. Po ní jsme přešli do klášterního kostela Obětování Panny Marie na mši svatou. Nakonec se zájemci sešli v půl druhé na prohlídku kláštera s panem kostelníkem Ing. Jiřím Míchalem. Dozvěděli jsme se informace a zajímavosti z doby zakládání a vzniku kláštera nebo z historie dominikánského, piaristického a redemptoristického řádu v Českých Budějovicích – mimo jiné o tom, že se do kláštera přestěhovali piaristé i se školou, když svoji původní budovu v Biskupské ulici přenechali biskupské rezidenci při založení biskupství. Mohli jsme obdivovat krásy gotického, barokního, renesančního i novogotického stylu, což se málo kde vidí.

Za všechny zúčastněné moc děkuji panu biskupu Posádovi a panu Míchalovi. Poděkování též patří sestřičkám ze společenství Dcery Nejpokornější Matky Marie, služebnice vykoupení, za pomoc s pohoštěním.

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

Nový program pro volný čas dobrovolníků a seniorů

Dobrovolnické centrum Diecézní charity České Budějovice zahájilo nový projekt. Jeho cílem je podpořit osamělé seniory a také dobrovolníky, kterým starší generace v životě schází, a rádi by jim věnovali část svého volného času.

Ať už jste jedna nebo druhá skupina, ozvěte se nám, a my vám najdeme vhodného partáka na povídání, hraní společenských her, kávu nebo výlety. Projekt Dobrovolníci Charity spolu se seniory je finančně podpořený z Nadace EP Corporate Group.

Pro první společné setkání dobrovolníků a seniorů jsme hledali zajímavé atraktivní prostředí. To se nám podařilo – sešli jsme se v Českém rozhlasu České Budějovice. Projekt jsme tam oficiálně zahájili a pak nabídli všem účastníkům možnost prohlédnout si nahrávací i vysílací studia této regionální rozhlasové stanice. Od vedoucího provozu stanice pana Petra Šimka se zároveň dozvěděli spoustu zajímavostí z jeho provozu i historie. Všechny dojmy jsme pak společně sdíleli v rozhlasové kavárně.

JSTE SENIOR, KTERÝ HLEDÁ SPOLEČNOST?

Rádi byste vyrazili ven a nemáte s kým? Jste doma a chybí Vám společnost? Nebo máte někoho takového ve svém okolí? Spojíme Vás s dobrovolníkem, který se stane Vaším partákem. Podnikajte spolu, co vás napadne. Procházky, návštěvy kavárny nebo kulturních akcí, nebo si jen povídejte.

- propojení s dobrovolníkem z Vaší blízkosti
- vzniknou stálé dvojice senior–dobrovolník
- podpoříme vaše aktivity (proplácení vstupného, útrat, kalendář akcí...)
- dobrovolníky prověřujeme a školíme
- máme s dobrovolnictvím 20 let praxe

CHCETE SE ZAPOJIT JAKO DOBROVOLNÍK?

Máte trochu času, který můžete věnovat druhým? Ztratili jste kontakt se starší generací a chybí Vám? Pomozte nám zlepšit život seniorů v našem okolí. Někdy stačí málo. Naslouchat, jít na procházku, za zábavou, na kávu, zahrát si hru...

- zkontaktujeme Vás se seniorem
- stálé dvojice, setkání cca 1–2 hod. týdně
- zajistíme odborné školení, supervize
- proplácíme vstupy, útraty, kalendář akcí aj.
- pro dobrovolníky od 15 do 99 let
- benefit do životopisu

Pokud se máte chuť zapojit jako senior nebo jako dobrovolník, ozvěte se na email dobrovolnici@dchcb.charita.cz nebo na telefon +420 731 604 163.

– DCHCB –

Naše služba na Ukrajině po dvou letech války

„Jako misionáři obláti působíme v sedmi farnostech po celé Ukrajině. Naše služba spočívá nejen v duchovní, ale i morální a materiální podpoře těch, kteří žijí v blízkosti našich kostelů. V době dlouhotrvající války a zničených domů a životů o to více. V našem klášteře v Tyvrivu (na jihu země) jsme zatím poskytli útočiště stovkám uprchlíků, některým na pár dní, jiným na pár měsíců. Provozujeme zde bezplatnou lékařskou ambulanci.

V dalších našich farnostech v Kyjevě, Obuchově, Černihivu a Rokytném (ve středu země a na severu u ruských hranic) pomáháme tím, že rozdáváme teplé jídlo, oblečení a léky. Například v Obuchově a Kyjevě jsme už rozdali tisíce večerí a bochníků chleba upečených v našem řeholním domě. Lidé na nejrůznějších místech dostali boty, léky, oblečení a první pomoc.

Naši vojensští kaplani, kteří už jsou v tuto chvíli čtyři, pravidelně vyjíždějí spolu s dalšími nebo s dobrovolníky na frontu do okupovaných oblastí Charkova a Doněcka. Nejen s duchovní posilou, jejich auta jsou pravidelně naplněná praktickou pomocí vojákům i lidem. Nechybí kanystry s pohonnými hmotami, brikety na topení, generátory, svíčky, karimatky, deky, teplé oblečení, trvanlivé jídlo.

Přesně to jsou věci, které jste i vy z České republiky pomohli uskutečnit. Vaše dary jsme použili na cesty vojenských kaplanů na frontu, nákup surovin na přípravu chleba a jídel pro potřebné, na ubytování v tyvrivském klášteře, pro jednotlivce i rodiny, kteří přišli o domov v důsledku války, umožnili jste cesty pro humanitární pomoc na polské hranice. Bůh vám za vaši lásku k válkou zuboženým ukrajinským lidem žehnej!“, říká o působení misionářů oblátů a pomoci z České republiky v době války představený Sergej Witalij, OMI. Být vojenským kaplanem je přirozená volba kněze v době války!

Vojenský kaplan Vadim Dorosh, OMI.

„Přesně před dvěma lety začala rusko-ukrajinská válka v plném rozsahu. Na začátku chci říct, že povoláním každého misionáře obláta je především být blízko chudých, konkrétně vycházet k těm nejpotřebnějším. Být přítomen a svědčit o přítomnosti Ježíše Krista v konkrétním prostředí a v konkrétním čase a situaci znamená prožívat znamení doby. Zjevně výrazným znamením naší dnešní doby je válka mezi Ruskem a Ukrajinou. Jako bývalý voják, dnes

kněz a misionář, cítím v nespravedlivé válce inspiraci ke službě mezi těmi, kteří se postavili na ochranu vlasti, naší armádě. Proto jsem v posledních letech šel nejprve na východ jako dobrovolník a poté jako kaplan Sboru vojenských kaplanů k Mariupolu, kde jsem zažil mnoho Boží milosti a kde Bůh opravdu měnil lidské příběhy, jak dokáže jen On sám. Také jsme absolvovali různá setkání s veterány rusko-ukrajinské války, kde jsme se společně modlili a přemýšleli nad Božím slovem nebo jen sdíleli zkušenosti.

Hlavním cílem, který vidím, je ukázat našim obráncům, že Bůh je přítomen v jejich životech, že v první linii, kde je mnoho bolesti a utrpení, je Bůh neopouští, ale je s každým z nich. Bohu není jedno, co se stane s armádou, jeho rodinou, naší vlastí. Snažíme se být mezi vojáky svědky Ježíše Krista, který nám pomůže porazit nepřítele ovládaného zlem.“

Vadim Dorosh, OMI.

Andrii Havlich, OMI navštěvuje s mladými farníky v nemocnici zraněné vojáky.

„Na kněze jsem byl vysvěcen v prosinci 2018 v Madridu. V letech 2019–2022 jsem sloužil jako kněz a misionář v jižním Španělsku. V září 2022 jsem se vrátil na Ukrajinu. Po příjezdu jsem začal pracovat v katolické televizi EWTN, ale byl jsem otevřený i vojenské službě. Od léta 2023 jsem proto na žádost velitele Mezinárodní legie zahájil pastorační službu pro španělsky mluvící vojáky katolíky ve farnosti sv. Mikuláše v Kyjevě. Spojuji to s pastorační prací s mládeží naší farnosti. První iniciativa se zrodila v říjnu 2023 při Diecézním setkání mládeže, podpořila nás Caritas-Spes Ukraina a takto jsme začali navštěvovat vojáky během rehabilitace v kyjevských nemocnicích. Byla to naše první zkušenost. Název tohoto projektu byl: „Od srdce k srdci“. V současné době je zapojená celá farnost, která se skládá na drobné dárky, které my přinášíme do nemocnic spolu s písněmi, rozhovory a trávíme s našimi hrdiny společný čas.“

Andrii Havlich, OMI. Žil řadu let v zahraničí, nejprve jako emigrant a poté jako oblát misionář.

Přijel pomáhat. „Nebyl Ukrajinec. Do válkou zmítané země přijel pomáhat. Byl to lékař, Dán, katolík... Byl mnohokrát naším hostem. Kdykoli byl v Kyjevě, přišel na liturgii do našeho kostela

Dánský lékař Oskar zahynul v Bachmutu na začátku roku 2024.

sv. Mikuláše. Ve farnosti vedl kurz praktické lékařské pomoci pro farníky a všechny zájemce. Navíc vodil do chrámu další lidi, byl to takový misionář – chtěl pomáhat a sloužit lidem. Oskar už byl jednou zraněn a zachránil životy mnoha našich vojáků a civilistů. Před svou poslední cestou do Bachmutu přišel v jednu hodinu ráno, aby vyznal hříchy a přijal Ježíše do svého srdce. Šel tam, kde probíhaly těžké boje. Přestože nebyl Ukrajinec, Ukrajinu upřímně miloval a položil za ni svůj život, stejně jako za nás, obyvatele této země, a za největší lidské hodnoty – dobro a spravedlnost. Na pohřebním obřadu v kapli Misionářek lásky v Kyjevě nebylo tělo zesnulého Oskara přítomno. Jeho ostatky jsou stále v Dněpru.“ Paweł Wyszowski, OMI z farnosti sv. Mikuláše v Kyjevě.

Modlitba s vojenským kaplanem Vadimem Doroshem na frontě.

„Nejtěžší věcí ve službě v době války je pro mě jako kněze a kaplana vyprovodit bratry „ve zbrani“ na poslední cestu. Pohřbíváte ty, kterým jste žehnal, modlil se za ně, navštěvoval na frontě, s nimiž jste vedl mnoho rozhovorů a dodával duchovní podporu. Prosím, abychom se modlili za všechny obránce, kteří položili život za naši vlast. Pamatujte, jak velká je cena svobody. Věčný odpočinek dej jim Pane. Věčná vzpomínka hrdinům!“
Vadim Dorosh, OMI.

Zprávy přeložila a zpracovala
Hana Koukalová

WAKE UP festival po roce opět v Českých Budějovicích

**Letošní WAKE UP České Budějovice se uskuteční
v sobotu 11. května 2024.**

Jedná se o letniční kulturní streetfestival, který již 4. rokem pořádá Spolek Most – České Budějovice ve spolupráci s Pastoračním střediskem, a to poslední víkend před Letnicemi na nejrůznějších místech veřejného prostranství v centru Českých Budějovic.

Písňemi, slovem, tancem či divadelním ztvárněním se přislíbili zapojit mj. Paul Sultana z Hrdějovic, Citová záležitost z Prahy, kapela HOPE, kapela Nestrach ze Strakonice, MAKAM z Vimperku, Biblické tance a Víta Marčík z Drahotěšic.

Smyslem festivalu je promodlit město a kraj, prosit za vylití Duha Svatého, vyjít jednotně s křesťany ostatních denominací do ulic, oslavovat Boha na veřejném prostranství a dát kolemjdoucím příležitost se setkat s živou radostnou vírou uprostřed ruchu tohoto světa.

Více informací najdete na www.wakeupfestival.cz.

Iva Hojková

Personalía

A/ Životní jubilea:

P. František Hroznata JANOUŠEK, OPraem.,
oslavil **20. 3. 2024** své osmdesáté páté narozeniny.

Jaroslav FILIP, trvalý jáhen,
oslavil **3. 4. 2024** své osmdesáté první narozeniny.

P. Mgr. Milan PÍŠA,
oslavil **6. 4. 2024** své osmdesáté druhé narozeniny.

Bc. Josef KOŠATKA, trvalý jáhen,
oslavil **8. 4. 2024** své sedmdesáté šesté narozeniny.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

Pozvánka na FamilyFest 2024

Připravte se na rodinný zážitek plný her, hudby a inspirativních workshopů! FamilyFest v Českých Budějovicích slibuje bohatý program pro malé i velké a nově vás přivítá v historickém prostředí dominikánského kláštera. Festivalu bude patřit první květnová sobota (4. května). Návštěvníci se mohou těšit na širokou škálu aktivit.

Jak uvádí ředitel českobudějovického pastoračního střediska a předseda Spolku Most Tomas van Zavrel, chybět nebude hudba, hry a dílny pro děti či workshopy o vztazích. „Tento rok se mohou děti obzvláště těšit na divadlo v provedení Teátru Pavla Šmída, předčítání pohádek s vypravěčkou Jiřinou Bálkovou, v plánu je také soutěž o nejlepší štrůdl, koncert chval se mnou nebo workshopy pro dospělé,“ nastínil Tomas van Zavrel program, který se bude konat od 11 do 16 hodin. Dodal, že workshopy povede ředitelka diecézního centra pro rodinu Martina Fürstová a témata budou celkem tři (komunikace v páru, odpuštění a smíření, rozdíly a potřeby v manželství).

Pro letošek se mění dějiště festivalu. Ze Sokolského ostrova se akce přesouvá do dominikánského kláštera. „Květnové počasí je nevyzpytatelné, a tak jsme zvolili lokalitu, kde je dostatek prostor pro mokrou i suchou variantu,“ říká otec Tomas.

Myšlenka, která stojí za pořádáním FamilyFestu, je ta, že

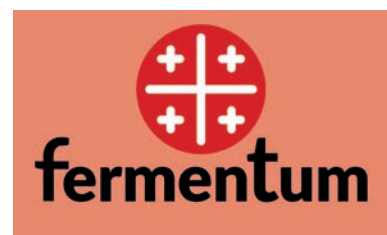
rodina je základem života. „Do rodiny se v ideálním případě narodíme, v jejím bezpečí vyrůstáme, ona utváří důležitou část naší identity, v jejím objetí nalézáme něhu a útěchu, ona nás učí umění žít ve společnosti a přijímat sebe sama, v ní zrajeme jako individuum,“ vysvětluje Martina Fürstová a dodává: „A rodinu je potřeba oslavovat.“

FamilyFest chce být místem, kde si rodiny mohou odpočinout, kde mohou načerpat sílu, nabít se novými zážitky, udělat společné zkušenosti, kde se mohou odrazit do dalších dnů běžného života a kde zrají vzpomínky budoucnosti. Je organizován bez dotace, pouze z darů. Na místě bude možnost přispět na jeho provoz. FamilyFest má vlastní webovou stránku **www.familyfestival.cz**, na které budou postupně přibývat další informace.

Tisková zpráva pastoračního střediska

Přečtěte si internetový čtvrtletník „Fermentum – Živá teologie“

Upozorňujeme na internetové periodikum Fermentum – Živá teologie. Vychází pod záštitou ČBK. Nalézt ho můžete na adrese **www.cirkev.cz**. Fermentum je vhodné pro duchovní i pokřtěné, kteří zde najdou podněty k biblickým čtením na neděle a velké svátky. Příloha Živá teologie se zaměřuje na spiritualitu pokřtěných, zasvěcených a vysvěcených. Jde o snahu několika univerzitních teologů předkládat čtenářům srozumitelnou formou vyšší popularizaci, která by vždy měla mířit do života. Zmínění autoři a garanti periodika hledají nejenom další čtenáře, ale také spolupracovníky.

Časopis FERMENTUM vydává Česká biskupská konference (ČBK) a můžete si jej koupit na e-shopu Cirkev.cz. Zvýhodněné roční předplatné (4 vydání) stojí 285 Kč a jednotlivá čísla časopisu stojí 89 Kč. Více informací o časopisu najdete na jeho webu **fermentum.cirkev.cz**, kde si můžete pro představu po registraci zdarma stáhnout jeho první letošní vydání.

– red –

VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...

TOUŽÍME BÝT MILOVÁNI A MILOVAT. NĚKDY SE NÁM TO DAŘÍ, NĚKDY NÁM VZTAHY DAJÍ POŘÁDNĚ ZABRAT. JAK NA TRVALÉ A HARMONICKÉ VZTAHY?

Diecézní centrum pro rodinu nabízí několik podnětů na podporu dlouhotrvajících a harmonických vztahů. V 16. dílu se společně podíváme na potřeby muže a potřeby ženy, abychom jim porozuměli a mohli je v manželství naplňovat.

Nejprve 3 nejdůležitější potřeby každého člověka:

- 1. Potřeba významu**, která nás nutí vědět kdo jsme, jaká je naše rodinná historie a jaké máme schopnosti. Proto si tak rádi prohlížíme rodinné fotografie, rádi přemýšlíme, po kom máme oči, vlasy, povahu či schopnosti. Zároveň toužíme zúročit naše talenty a být užiteční. Kdo z nás by nechtěl být pochválen a vědět, že je schopný?
- 2. Potřeba bezpečí** je jistota, že mě ani mé blízké nic neohrožuje, že mohu v klidu žít svůj život a nemusím se proti nikomu a ničemu bránit.
- 3. Potřeba lásky** je vnitřní touha, aby mě někdo miloval a abych mohl/a milovat druhé.

Každá tato potřeba je takovým „jádrom“, který máme hluboko v sobě. Jak už je uvedeno v úvodu: *toužíme být milováni a milovat.*

ZÁKLADNÍ EMOCIONÁLNÍ POTŘEBY ŽENY A MUŽE:

Žena potřebuje od svého muže:

1. Něžnost
2. Prostor k diskuzi
3. Otevřenost a spolehlivost
4. Často i zodpovědnost za finanční zajištění rodiny
5. Oddanost své rodině

Muž potřebuje od své ženy:

1. Sexuální naplnění
2. Potřeba kamarádky, společnice, partnerky
3. Fyzickou krásu
4. Vytvoření příjemného domova
5. Potřeba obdivu a úcty

Tři základní kroky ke šťastnému manželství:

1. Poznat potřeby partnera
2. Přijmout je jako fakt
3. Snažit se je naplnit

Příště si tyto potřeby ještě více rozebereme. Na závěr tohoto dílu ještě dva vtipy:

1. Žena se obává budoucnosti, dokud se nevdá. Muž se nikdy neobává budoucnosti, až když se ožení.
2. Úspěšný muž je ten, který dokáže vyrobit více peněz, než jeho žena utratí. Úspěšná žena je ta, která dokáže takového muže najít..

*Požehnaný čas bez stresu přeje Martina Fürstová
Diecézní centrum pro rodinu*

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Příběh Komunity Cenacolo

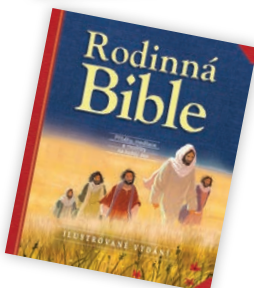
Matka Elvíra

Známa řeholnice matka Elvíra (1937–2023) zažila něco jako Matka Tereza z Kalkaty – „povolání v povolání“: Boží prozřetelnost ji vedla k tomu, aby ve zralém věku odešla ze své řeholní komunity a aby se bez prostředků či jakékoli průpravy začala věnovat dílu záchranu mladých narkomanů a takzvaných „děti ulice“. V roce 1983 otevřela v italském Saluzzu první dům, v němž mladí lidé z celé Itálie nacházeli útočiště a uzdravení. Časem vznikl další dům komunity v Medžugorji, odkud se její dílo záhy rozrostlo do mezinárodních rozměrů. / brož., 152 s., obrazová příloha, 249 Kč

Rodinná Bible

Praktická knížka plná příběhů z Bible pro zvědavé děti. Otázky, obrázky, inspirace. Velkou předností této Bible jsou praktické podněty do každodenního života. Rodinná Bible nabízí stručné, vkusné převyprávěné úryvky z biblických knih korespondující s otázkou k zamyšlení, jak dané Boží slovo aplikovat v životě. Úryvek je vždy doplněn krátkou inspirativní modlitbou. Bohatě ilustrovaná kniha poslouží nejen k rodinné modlitbě, ale také při katechetické práci nebo jako hodnotný dárek pro děti školního věku. / váz., 392 s., 599 Kč

Misál pro děti

Sophie de Mullenheim

Tuto knihu ocení hlavně zvědaví školáci, kteří už umí číst a dávno vyrostli z obrázkových misálků. Mnohdy se totiž při mši hrozně nudí, protože moc nechápu, co se při ní děje a proč. Misál nabízí celý průběh mše svaté, co říká kněz i co odpovídají věřící, a k tomu ještě stručné vysvětlení gest, symbolů a záhadných slov, s nimiž se při mši můžeme setkat. Bludištěm všech těch záhad nás provádějí komiksové postavičky Tomáš a Sofie: vysvětlí dětem i takové věci, které nevědí ani jejich rodiče! Autorka **Sophie de Mullenheim** je známá svými romány pro dospívající a mladé čtenáře. Její misál je skvělou pomůckou pro větší děti, kterou sama v dětství postrádala. / brož., 64 s., 169 Kč

Poprvé u Ježíšova stolu

Sophie de Mullenheim

Dárková publikace k prvnímu svatému přijímání. Stručně a přehledně shrnuje mešní liturgii a svátost smíření. Je doplněna malými katechezemi a svědectvími ze života svatých (Tarsicius, Terezie z Lisieux...). Dále obsahuje základní modlitby a další modlitební a biblické texty. V knížce je prostor pro vlepění fotografie, dopisování jmen kmotrů a další. / váz., barevné ilustrace, 64 s., cena 165 Kč

Rabbi Ježíš

Marie-Aude Murail

Kniha je určena hlavně dětem školního věku, avšak s chutí se do ní začnou i dospělí, kteří Ježíšův příběh dávno znají. Klíčové postavy evangelia nám doslova ožijí před očima. Jde o románové zpracování, které si neklade za cíl doslovnou věrnost textům Bible, ale má tu přednost, že čtenáře „chytí za srdce“. / váz., 144 s., 229 Kč

Jsme lidé dobří? Máme srdce obří?

„Jsme lidé dobří? Máme srdce obří?“ Jak to tedy s námi je? Asi bychom každý potřeboval chvilku k zamyšlení... A právě těmito otázkami jsme s dětmi v CMŠ Jonáš otevírali čtyřicetidenní období doby postní.

Když se řekne půst, možná někoho napadne, že se v této době nemá jíst maso. Ale půst může znamenat mnohem víc. Nejde jen o volbu „něco si odepřít“, doba postní je také příležitostí pro zpomalení, ztišení se, zamyšlení, zbystření – tedy pro jakousi očistu těla i duše a přípravu na Velikonoce.

Na začátku doby postní k nám do školky přišel P. Jaroslav Šmejkal. Během našeho pondělního setkání jsme se společně zamýšleli, zda poznáme člověka, jaký je, podle toho, jak vypadá. Jasně že ne, ale podle čeho tedy?

A aby toto téma děti ještě lépe pochopily, nechali jsme se inspirovat časopisem Duha a jejich postním kalendářem „Všichni jedno tělo jsme“. Každý týden postní doby je zaměřen na jednu část těla, kterou se máme snažit prozkoumat a zjistit, jak nejlépe ji používat. Naučit se vnímat druhé lidi, umět pomoci druhému člověku, a tím dělat radost nejen sobě, ale i ostatním. Všichni patříme k sobě a „všichni jedno tělo jsme“.

Oko, ústa, ucho, nohy, ruce a srdce. To je šest symbolů, které nás provázely šesti týdny postní doby. Každý týden si děti vystřihly jeden obrázek s danou částí těla a nalepily si ji do správného políčka postního kalendáře. Na druhé straně jednotlivých obrázků je omalovánka s otázkou, která je vybízí k zamyšlení. Obrázky postního kalendáře jsou poskládány do tvaru kříže a po jeho otočení děti objeví Pána Ježíše.

V prvním týdnu jsme se zamýšleli nad tím, zda se dokážeme dobře dívat. „Ten, kdo vidí úžasně, vidí, co je překrásné. Poznává, co je dělat třeba a kdo potřebuje chleba.“ Vyzkoušeli jsme si, jaké to je vnímat svět, zvuky, vůně a doteky se zavázanýma očima. Jaké to je svěřit se do rukou kamaráda, coby průvodce, když nic nevidíme. A také jsme se prostě jen tak dívali a říkali si, co krásného vidíme okolo sebe, na sobě i na lidech okolo nás. A že toho kolem nás je opravdu hodně! Opravdu máme Bohu za co děkovat.

V druhém týdnu jsme si vyzkoušeli, jak mocná jsou naše ústa.

Jak důležité je to, co říkájí. „Dobrá ústa pravdu mluví, nikdy nikoho nepomluví. Hovoří jen slušně, vlídně, o Bohu svědčí s úsměvem a klidně.“ Jak se poslouchají a co s námi dělají slova vlídná, která dokáží pochválit, povzbudit, potěšit, poprosit nebo poděkovat, a co naopak slova, která dokáží zranit, ublížit, ponížit? Vlídne slovo nic nestojí, a přesto má tak velkou hodnotu.

Ve třetím týdnu jsme se věnovali uchu, lépe řečeno naslouchání a dovednosti ztišit se. „Když používáš správné uši, slyšíš zprávy i pro svou duši. Hlas Boží je často tišší, dobré uši i v srdci slyší!“ Učili jsme se vnímat své okolí pomocí sluchu, soustředit se, naslouchat zvukům kolem sebe, zvukům přírody, sobě navzájem, ale také poslouchat ticho. Jaké to je, když je úplně ticho. Co vnímám, když je ticho? V tichu přichází odpovědi, v tichu se rodí přelomové myšlenky, v tichu můžeme slyšet srdcem. Ticho, jak důležité je, a jak málo si ho dopřáváme. Právě v tichu můžeme slyšet i hlas Pána, který k nám mluví rozličnými způsoby. V přírodě skrze stvoření, skrz události našeho života, skrze naše společenství, bibli...

Čtvrtý týden jsme zkoumali naše nohy. „Po správné cestě tiše kráčí, uchem jehly projít stačí. Následují Pána Krista, chtějí mít chodidla čistá.“ Nohy jsou důležitou částí našeho těla. Jaké by to bylo žít bez nohou? Co všechno dokážou! Umí chodit, běhat, skákat – teď jsme tu a za chvilku zase jinde. Umí také stát, nesou nás, nebo se nám mohou někdy podlomit. Proto je dobré umět zpomalit, zastavit se a přemýšlet. Kudy jdeme a kam směřujeme.

Pátý týden se nesl ve znamení rukou. „Umí dávat, přijímat, zahřívát i objímat. Práci mají v oblíbě, umí se spojit v modlitbě.“ Jak důležité jsou, když je umíme správně používat. Podat pomocnou ruku, přiložit ruku k dílu, otevřít štědrou ruku, pohladit, obejmout. Ale také umět uchopit ruku podanou, umět přijmout pomoc, pozornost, pochvalu. „Bůh nemá jiné ruce, než ty naše.“ Spoléhá na nás, že budeme jeho rukama a nohama

v dnešním světě. A co teprve, když se naše ruce spojí! To pak toho dokážeme mnohem víc!

Šestý týden, poslední týden před Velikonocemi, se budeme věnovat srdci, a tím také zakončíme naše aktivity postní doby. „*Jak se tedy poznají lidé dobří? Mají přece srdce obří! Dobré srdce plné lásky bývá, Duch svatý jej obývá.*“ Nezáleží tedy na tom, jak kdo vypadá, ale jaký je. Bez dobrého srdce bychom naše tělo neuměli používat k tomu, abychom přispěli k lepšímu světu. A jak se naše srdce může „*zvětšovat*“, jak ho můžeme posilovat? Možná právě tím, když naše oči opravdově vidí, naše ústa mluví laskavě, pravdivě a povzbudivě, naše uši naslouchají, naše nohy směřují správným směrem, naše ruce štědrě pomáhají, a naše srdce usiluje být čisté, přijímající a milující. Pokud budeme „*posilovat*“ naše srdce nejen v době postní, bude se nám všem spolu krásně žít. Vždyť všichni tělo jedno jsme!

Malí i velcí z CMŠ Jonáš

Duchovní obnovy o modlitbě na Hosíně

V rámci Roku modlitby nabízí Pastorační středisko cyklus duchovních obnov s názvem „Znovu zakusit modlitbu“ jako možnost nově zakusit Boží blízkost skrze různé druhy společné modlitby ve společenství bratří a sester.

Každý víkend se ve třech katechezích pokusíme odhalit poklad a hloubku té či oné modlitby. Tématem prvního víkendu (16.–18. února) byly promluvy o zpytování svědomí, kontemplace a meditace nad obrazem. Ve dnech 19.–21. dubna se při druhé víkendové duchovní obnově účastníci zaměří na Denní modlitbu církve (breviář), *Lectio Divina* a roztržitost v modlitbě. Víkend od 14. do 16. června bude patřit modlitbě růžence. Růženec je především rozjímavá modlitba. Někomu připadá příliš mariánská, ale ona je vskutku velice christologická, tzn. že směřuje ke Kristu, který je středem růžence, a tedy i rozjímání, ve kterém uvažujeme o událostech z Ježíšova života. Na podzim budou tyto obnovy: „**Znovu zakusit modlitbu Otčenáš**“ ve dnech 18.–20. října; „**Znovu zakusit Desatero přikázání (1/3)**“ v termínu 15.–17. listopadu a „**Znovu zakusit modlitbu Anděl Páně**“ od 13. do 15. prosince.

Kromě mše svaté s výkladem, adorace Nejsvětější svátosti, společné modlitby Církve alias breviář, Korunky k Božímu milosrdenství, zpytování svědomí, *Lectio divina* a meditací nad obrazem strávíme i příjemné chvíle při přípravě pokrmů, samotném stolování a večerním posezení. Je možné přespat nebo dojíždět.

Zaujala vás tato možnost prohloubit svoji víru a zakusit Boží blízkost ve společenství? Více informací s možností přihlášení získáte na www.boziden.cz/vikendy/ nebo na emailové adrese pastorace@bcb.cz.

Iva Hojková

Tábor – Lásky Hrad 2024

Milí přátelé, více jak 30 let pořádají „Otevřená chaloupka z.s.“ a farnost Strakonice každý rok TÁBOR – LÁSKY HRAD – prázdninový tábor pro děti. Naši hlavní snahou je vytvořit příjemné rodinné prostředí založené na křesťanských hodnotách a pro děti připravit nabitý program s celotáborovou hrou.

První turnus: 1.–5. třída; 28. 6.–5. 7. 2024.

Červenec 2038

ZMIZELI BEZE STOPY

Nejde si nevšimnout, že se kolem nás ztrácejí lidé. Míží za bílého dne a policie se k ničemu zatím nevyjádřila. Máme pro vás dnes reportáž se sestrou ženy (35), která se ztratila před 2 týdny a od té doby o ní není ani stopy.

„Má sestra byla hodný člověk, nikdy neměla potřebu utíkat z domu. Snažili jsme se ji hledat, ale marně. Po každém kdo zmizel jsou perfektně zametené stopy. Nedá se nic zjistit. Prosím, kdo můžete pomozte nám s hledáním...“

Anna, 36let

Připojte se k nám na: <https://www.facebook.com/taborlaskyhrad>

Druhý turnus: 6.–9. třída; 6.–13. 7. 2024

INFORMAČNÍ POKYNY

Termín tábora:

- turnus (1.–4. třída) 28. 6.–5. 7. 2024 (téma: Tři mušketýři)
- turnus (5.–9. třída) 6.–13. 7. 2024 (téma: Zmizeli beze stopy)

Místo konání: Hlásná Lhota 11, Záblatí

Cena tábora: 3800,- Kč při platbě do 30. 4. 2024, při pozdější platbě je cena 4000,- Kč. Při přihlášení tří dětí z jedné rodiny vám můžeme po domluvě snížit cenu.

Pokud chcete finančně podpořit naše dílo, můžete zaplatit sponzorskou cenu 4000,- Kč.

Cena zahrnuje: ubytování, stravu 5x denně, celodenní pitný režim, dopravu na tábor, základní pojištění.

Storno podmínky: Pokud neúčast přihlášeného dítěte bude nahlášena 21dnů před odjezdem, bude vráceno 100% ze zaplacené částky, do 14 dnů před odjezdem na tábor bude vráceno 60%, do 7 dnů před odjezdem 50%. Věříme, že toto opatření pochopíte. Předem děkujeme.

JAK PŘIHLÁSIT DÍTĚ NA TÁBOR

Vyplněnou přihlášku a informace o zdravotním stavu odstříhnete a zašlete na kontaktní adresu poštou, nebo použijte odkaz na elektronickou přihlášku, který najdete na naší facebookové stránce <https://www.facebook.com/taborlaskyhrad>

Peníze posílejte na táborový účet **č. 282738918/0300**, do poznámky uveďte jméno dítěte.

Na požádání vystavíme fakturu nebo potvrzení pro zaměstnavatele. Pokud dítě přihlásíte, dostanete v červnu podrobnější informace. Na tábor budete potřebovat posudek o zdravotní způsobilosti dítěte od dětského lékaře, který má platnost dva roky.

Kontaktní adresa a místo pobytu:

Ladislav Turek, Hlásná Lhota 11, 383 01 Záblatí 4

Bližší informace na telefonu 605 950 277 nebo na e-mailu Lhrad@seznam.cz (rádi Vám odpovíme na Vaše dotazy)

Sledujte také facebookový profil „**Tábor – Lásky Hrad**“, nebo Instagram [@tabor.lasky.hrad](https://www.instagram.com/tabor.lasky.hrad), kde průběžně zveřejňujeme fotografie, videa a nejnovější informace.

Moc se na Vás těší Láďa a celý tým vedoucích

PŘIHLÁŠKA na letní tábor Lásky Hrad

Příjmení
Jméno
Třída 2023/24 R.Č. /
Bydliště
PSČ Telefon
Email
Turnus č. 1 2 (zakroužkujte)
Podpis rodičů

INFORMACE O ZDRAVOTNÍM STAVU
(může vyplnit zákonný zástupce)

Zdravotní pojišťovna

Zdravotní stav

Alergie

Pravidelně užívané léky

Datum a podpis zákonného zástupce

Všecké informace budou použity pouze pro potřeby tábora. Bez rodného čísla nemůžeme dítě pojistit.